

598 În familie-i fericire

Dumitru Cornilescu

În fa - mi - lie-i fe - ri - ci - re, căci iu - bești și ești iu -
 bit; Lân - gă dul - ce, va - tra ca - sei, su - fle - tul ți - e o - di -
 nit Și în mij - lo - cul iu - bi - ri - i, i - ni - ma ți - o o - țe -
 lești; Te cu - noști mai bi - ne - a - co - lo; ori - ce greu îl bi - ru -
 iești. O, ce bi - ne - i îm - pre - u - nă cu a - cei - ce îi iu - bești!

1 În familie-i fericire, căci iubești și ești iubit;
 Lângă dulce, vatra casei, sufletul ți-e odihnit .
 Și în mijlocul iubirii, inima ți-o oțelești;
 Te cunoști mai bine-acolo; orice greu îl biruiești.
 O, ce bine-i împreună cu acei ce îi iubești!

2 Biruința-i anevoie, dar tu te deprinzi să lupți;
 Chiar când șovăie iubirea, nu gândi ca să renunți.
 Te deprinzi cu-ngăduința, te deprinzi să lupți mereu;
 Inima întinerește, de-L iubești pe Dumnezeu.
 Binefăcătoare-i clipa când te afli printre-ai tăi.

3 Ne-ncetata voioșie, ce-o dă pacea lui Isus,
 Vreau să fie-atot stăpână în căminul meu de-acum.
 Te iubesc, o, vatră scumpă, lângă tine tot aș sta,
 Așteptând dorita clipă când în cer mă voi muta.
 Ca iubirea-n Domnul nostru să nu aibe un sfârșit.